

Súd: Okresný súd Malacký
Spisová značka: 7T/7/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1624010035
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ing. Mgr. Anna Prikrylová
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2024:1624010035.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacký samosudkyňou Ing. Mgr. Annou Prikrylovou v trestnej veci obžalovanej A. B., pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 3, ods. 4 písm. c), ods. 6 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26. marca 2024 v Malackách, takto

rozhodol:

Obžalovaná

A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bydliskom D., adresa na doručovanie E. XX, D., toho času v Ústave na výkon väzby a ústave na výkon trestu odňatia slobody Bratislava,

sa uznáva za vinnú, že

od presne nezisteného času, avšak minimálne od mája roku 2023 až do 17.00 h dňa 21.08.2023, kedy bola zadržaná, si na rôznych doposiaľ nestotožnených miestach v Slovenskej republike neoprávnené bez povolenia opakovane zadovážovala za finančnú hotovosť od doposiaľ nestotožnených osôb omamné a psychotropné látky, najmä metamfetamín (pervitín), ktorý prechovávala pri sebe ako aj vmieste svojho bydliska v meste D. i obci F., následne metamfetamín ďalej predávala po predchádzajúcom telefonickom dohovore, a to E. G. nar. XX.XX.XXXX, predala minimálne jedenkrát v období od júla 2023 do 21.08.2023 v F. dve dávky metamfetamínu za sumu 20,- Eur, C. F., nar. XX.XX.XXXX, predala v období od júla 2023 do 21.08.2023 minimálne päťkrát po 1 grame metamfetamínu za 50,- Eur v F. a v D., B. H., nar. XX.XX.XXXX, predala metamfetamín v období od mája 2023 do 21.08.2023 minimálne jedenkrát týždenne minimálne 3 dávky za 20,- Eur v F. a v Stupave alebo mu metamfetamín poskytla bezodplatne za odvoz, H. F., nar. XX.XX.XXXX, predala minimálne trikrát v období od mája 2023 do 21.08.2023 v F. metamfetamín za sumu 30,-Eur, rovnako tak metamfetamín predávala aj ďalším doposiaľ nestotožneným osobám, rovnako tak bez oprávnenia prechovávala metamfetamín pri sebe na miestach, kde sa zdržiavala ako aj v priestoroch hostinca na adrese F. I. XXX, a to od doposiaľ nezisteného času až do dňa 21.08.2023 približne do 17.05 h, kde pri vykonaní domovej prehliadky bolo zistené, že tu okrem iným vecí prechovávala aj plastové vrečko s tlakovým uzáverom obsahujúce biely kryštalický materiál s hmotnosťou 146 mg s priemernou koncentráciou 49,30% hmotnostných metamfetamínu s prímесou metylsulfonylmetánu (MSM), ktorý obsahoval 72 mg absolútneho metamfetamínu, plastové vrečko s tlakovým uzáverom obsahujúce biely kryštalický materiál s hmotnosťou 9,557 g s priemernou koncentráciou 14,6 % hmotnostných metamfetamínu s prímесou metylsulfonylmetánu (MSM), ktorý obsahoval 1.395 mg absolútneho metamfetamínu, plastové vrečko s tlakovým uzáverom obsahujúce biely kryštalický materiál s hmotnosťou 23,854 g s priemernou koncentráciou – 54,5 % hmotnostných metamfetamínu s prímесou metylsulfonylmetánu (MSM), ktorý obsahoval 13,00 g absolútneho metamfetamínu, kde celkové množstvo metamfetamínu o hmotnosti 33.557 mg, ktoré bolo zaistené obžalovanej A. B., možno považovať podľa hmotnostného kritéria za minimálne 335 obvykle jednorazových dávok drogy, s tým, že v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach,

psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je metamfetamín zaradený do II. skupiny psychotropných látok,

t e d a

neoprávnene prechovávala po akúkoľvek dobu inú psychotropnú látku ako z rastliny rodu konopa a súčasne neoprávnene kúpila, predala, zadovážila psychotropnú látku a tento čin spáchala závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách,

č í m s p á c h a l a

obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 3, ods. 4 písm. c), ods. 6 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona.

Za to sa jej

ukladá

podľa § 172 ods. 6 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. l), písm. n), Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b), ods. 4) Trestného zákona súd obžalovanú na výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanej ukladá trest prepadnutia vecí a to:

- mobilný telefón značky DOGEE, zelenej farby,
 - mobilný telefón značky XIAOMI 1T Pro-dual SIM, čiernej farby, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX,
 - mobilný telefón značky MAXCOM, čierno-striebornej farby,
- pričom uvedené veci sú uložené na Okresnom súde Malacky, pod číslom 1/2024 trestného znaku.

Podľa § 60 ods. 1 písm. c) Trestného zákona sa obžalovanej ukladá trest prepadnutia vecí a to: finančná hotovosť vo výške 465,- Eur, uložená na účte Okresného súdu Malacky, ktorá je zapísaná v knihe pohľadávok D15 – 1/2024 a finančná hotovosť vo výške 900,- CZK. uložená na účte Okresného súdu Malacky, ktorá je zapísaná v knihe pohľadávok D15 – 2/2024.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanej ukladá ochranný dohľad.

Podľa § 78 ods. 1 Trestného zákona sa ochranný dohľad ukladá na dobu 1 (jeden) rok.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Malacky podala dňa 12. januára 2024 Okresnému súdu Malacky obžalobu č. 1Pv 101/23/1106-59 na obžalovanú A. B. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 3, ods. 4, písm. c), ods. 6 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, na skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26. marca 2024 obžalovaná po poučení o svojich právach a povinnostiach urobila vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) zákona č. 301/2005 Z.z. Trestného poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len Trestný poriadok), že je vinná zo spáchania skutku

uvedeného vo výroku tohto rozsudku. Vzhľadom na vyhlásenie obžalovanej súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3, písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku a vo vzťahu k tomuto skutku, zisťoval či obžalovaná:

c) rozumie, čo tvorí podstatu skutkov, ktoré sa jej kladú za vinu, na čo obžalovaná odpovedala: Áno.

d) bola ako obžalovaná poučená o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či jej bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohla radiť o spôsobe obhajoby, na čo obžalovaná odpovedala: Áno.

f) rozumie právnej kvalifikácii skutkov, ako trestného činu, na čo obžalovaná odpovedala: Áno.

g) bola oboznámená s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy jej kladené za vinu, na čo obžalovaná odpovedala: Áno.

h) sa dobrovoľne priznala a uznala vinu za spáchané skutky, ktoré sa v obžalobe kvalifikujú ako určitý trestný čin, na čo obžalovaná odpovedala: Áno.

Súd na základe vyhlásenia obžalovanej o uznaní viny a jej kladných odpovedí na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku prijal toto vyhlásenie obžalovanej o uznaní viny zo skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaná priznala spáchanie skutku, sa nevykoná. Súd preto uznal obžalovanú A. B. vinnú z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 3, ods. 4, písm. c), ods. 6 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Súd vzhľadom na prijatie vyhlásenia obžalovanej podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vykonal dokazovanie len ohľadne trestu a škody, a to prečítaním znaleckého posudku znalkyne MUDr. J. K., ďalej oboznámením zápisnic o vykonaní domovej prehliadky, listom obžalovanej, lekáorskými správami obžalovanej, aktualizovaného odpisu registra trestov a centrálnej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky.

V súvislosti s výrokom o treste je primárne nevyhnutné uviesť, že Trestný zákon vo svojich ustanoveniach, najmä v ustanoveniach deklarujúcich zásady ukladania trestov, poskytuje ochranu spoločnosti pred trestnými činmi v podobe trestov a to tak, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradiť od páchania trestných činov za súčasného vyjadrenia morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Keďže uvedený cieľ, t. j. zabránenie v ďalšom páchaní trestnej činnosti zároveň napína aj ochranu spoločnosti, treba mať pri voľbe druhu trestu a jeho výmery túto skutočnosť vždy na zreteli.

Všetky okolnosti prípadu však treba nielen zisťovať, ale aj objektívne, t. j. bez preceňovania alebo podceňovania niektorých z nich komplexne hodnotiť a mať pritom na zreteli, že bližšie sú konkretizované v ďalších ustanoveniach Trestného zákona, najmä v ustanoveniach o poľahčujúcich a priťažujúcich okolnostiach (§ 36 Trestného zákona a § 37 Trestného zákona) a v ustanoveniach upravujúcich zásady ukladania trestov (§ 34 Trestného zákona).

V danom prípade na jednej miske váh sú význam chráneného záujmu, ktorý bol činom dotknutý (záujem chránený Trestným zákonom na ochrane ľudského života a zdravia pred škodlivými účinkami omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov) a následok (porušenie a ohrozenie takéhoto záujmu chráneného Trestným zákonom), na druhej miske ostatné okolnosti spolu určujúce spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a osoba páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V tejto súvislosti k účelu trestu súd vo všeobecnosti konštatuje, že trest ukladaný páchatelom v sebe spája tak moment trestnej represie a prevencie vo vzťahu k nim samotným (individuálna represia a prevencia), tak aj moment výchovného pôsobenia na ostatných členov spoločnosti (generálna prevencia). Prevenciu a represiu je potrebné v každom jednotlivom prípade chápať vyvážené, pretože len potom individuálna prevencia pôsobí ako prostriedok prevencie generálnej. Vzhľadom na uvedené je v zásade vylúčené, aby súd otázku uloženia trestu a nápravy páchatela posudzoval len z hľadiska osoby páchatela alebo len z hľadiska niektorých skutočností svedčiacich v prospech páchatela, ktoré

by preceňoval a ostatné hľadiská znižoval. V rámci zákonnej trestnej sadzby musí súd vybrať a vymerať trest tak, aby zodpovedal individuálnym osobitostiam spáchaného trestného činu.

Pri ukladaní trestu obžalovanej A. B. súd vychádzal zo závažnosti trestného činu, z ktorého bola obžalovaná uznaná vinnou a ktorú určuje primárne zákonodarca stanovením rozpätia trestnej sadzby, pričom v danom prípade je výška trestnej sadzby stanovená zákonom (§ 172 ods. 6 Trestného zákona) na 10 rokov až 15 rokov.

Vo všeobecnosti súd konštatuje, že pri ukladaní trestu musí súd v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu. Závažnosť trestného činu určuje sám zákonodarca a to stanovením rozpätia trestnej sadzby a tým, že jednotlivé trestné činy, podľa stanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia, zaraďuje medzi prečiny, zločiny, prípadne obzvlášť závažné zločiny. Tomuto zaradeniu potom zodpovedá buď možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov (napríklad alternatívnych, nespojených s odňatím slobody), prípadne povinnosť súdu uložiť len trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o druh trestu ukladaný obžalovanej A. B., súd musel vychádzať z toho, že ak ide o trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby ustanovená v osobitnej časti Trestného zákona prevyšuje päť rokov, musí súd uložiť trest odňatia slobody (§ 34 ods. 6 Trestného zákona), pričom podmiennečne odložiť uložený výkon trestu odňatia slobody možno len vtedy, ak sa ukladá trest odňatia slobody neprevyšujúci dva roky (§ 49 ods. 1 Trestného zákona), respektíve tri roky (§ 51 ods. 1 Trestného zákona). Z uvedeného vyplýva, že v posudzovanej trestnej veci je možné uložiť len nepodmienečný trest odňatia slobody, pretože uloženie iného druhu trestu tu vylučuje priamo Trestný zákon.

Obžalovaná A. B. bola doposiaľ 3 krát súdne trestaná, pričom v 2 prípadoch sa na ňu hľadí ako keby nebola odsúdená. Čo sa týka posledného záznamu, bola odsúdená trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 19.12.2022, sp.zn. OT/126/2022, právoplatným dňa 19.12.2022 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) na trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky, pričom skúšobná doba plynie do 19.12.2024. Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaná páchala aktuálny skutok v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia. Priestupkovo bola obžalovaná prejednávaná dva krát z dôvodu, že nezabránila voľnému pohybu svojho psa.

Pri ukladaní trestu súd u obžalovanej A. B. prihliadol aj na pomer a závažnosť poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Poľahčujúcou okolnosťou je, že obžalovaná sa k spáchaniu trestného činu priznala a trestný čin úprimne oľutovala [§ 36 písm. l) Trestného zákona]. Ďalej súd priznal obžalovanej aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, nakoľko podaním informácií napomáhala pri objasňovaní drogovej trestnej činnosti príslušným orgánom. Keďže prevažuje pomer poľahčujúcich okolností súd upravil trestnú sadzbu tak, že znížil hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu (§ 38 ods. 3 Trestného zákona). Po tejto úprave vznikla trestná sadzba v rozpätí od desať rokov do trinásť rokov a štyri mesiace (15 rokov – 10 rokov = 5 rokov; 5 rokov : 3 = 1 rok a 8 mesiacov).

Po vzhľadnutí všetkých okolností prípadu a tiež vzhľadom na osobu obžalovanej A. B., jej postoj k spáchanému trestnému činu, v rámci ktorého sa k spáchaniu skutku od počiatku priznala, na hlavnom pojednávaní obžalovaná učinila vyhlásenie o vine zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a spáchanie skutku oľutovala, súd dospel k záveru, že pôsobiť na obžalovanú prísny, hoci zákonným, nepodmienečným trestom odňatia slobody v sadzbe uvedenej vyššie, by bolo neprimerane prísne. Preto pri ukladaní trestu obžalovanej súd pristúpil k aplikácii záveru vyjadreného v jednej z právnych viet stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj/55/2016, podľa ktorého ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a *minor ad maior* (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku (po prijatí takeého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.

V prípade vyhlásenia o vine a jeho prijatia súdom nastali účinky v zmysle § 257 ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku. To znamená neodvolateľnosť vyhlásenia, nevykonanie dokazovania v rozsahu uznanej viny a obmedzenie opravného prostriedku v tomto rozsahu na dovolanie pre závažné porušenie

práva na obhajobu, čo bude prichádzať do úvahy len výnimočne (navyše, keďže tu ide o príslušnú časť rozhodnutia súdu prvého stupňa, dovolanie môže podať len minister spravodlivosti – k tomu primerane R 12/2017).

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti a ustanovenia zákona má súd zároveň za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a na nápravu páchatel'a postačuje u obžalovanej aj trest kratšieho trvania a preto bolo, tak ako je to vyššie odôvodnené, analogicky použité mimoriadne zmierňovacie ustanovenie zakotvené v § 39 ods. 4 Trestného zákona, ktoré umožňuje obžalovanej A. B. uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného Trestným zákonom, súd teda mimoriadne znížil trest odňatia slobody, konkrétne na 6 rokov a 8 mesiacov (o 1/3 z dolnej hranice trestnej sadzby 10 rokov), ktorý trest bude podľa názoru súdu adekvátny na zabezpečenie ochrany spoločnosti a na nápravu páchatel'a a súčasne ktorý bude trestom dostatočným nielen na potrestanie obžalovanej, ale bude aj trestom primeraným a spravodlivým z pohľadu stíhanej trestnej činnosti ako aj z pohľadu proporcionality.

Obžalovaná A. B. (jej obhajkyňa) sa domáhala využitia inštitútu mimoriadneho zníženia trestu z dôvodu dvoch poľahčujúcich okolností a to priznania sa a oľutovania skutku ako aj poľahčujúcej okolnosti spočívajúcej v napomáhaní orgánom činným v trestnom konaní. Súd má však za to, že len samotná existencia poľahčujúcich okolností nemôže byť dôvodom na aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu. Obžalovaná ďalej poukazovala na svoj nepriaznivý zdravotný stav, ktorý dokladala lekáorskými správami. Pokiaľ ide o aplikáciu § 39 ods. 1 Trestného zákona súdom, už z názvu tohto ustanovenia je zrejmé, že pôjde o ojedinelý a nie o pravidelný postup súdu. Použitie § 39 ods. 1 Trestného zákona prichádza do úvahy len vtedy, ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery obvineného má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre danú osobu neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, kedy možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestnej sadzby trestu, ustanoveného týmto zákonom. Súd dôsledne zvažoval okolnosti prípadu ako aj pomery obžalovanej, pričom dospel k záveru, že nie je možná aplikácia § 39 ods. 1 Trestného zákona. Tu je potrebné poukázať na osobu obžalovanej, ktorá páchala trestný čin v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia Okresným súdom Bratislava IV sp.zn. OT/126/2022. Čo sa týka trestnej minulosti obžalovanej, obžalovaná bola dvakrát právoplatne odsúdená pre drogové trestné činy v rokoch 2004-2005 v oboch prípadoch na 5ročné nepodmienečné tresty. Je pravdou, že tieto dve odsúdenia sú zahladené, nemožno však fikciu neodsúdenia spájať s fikciou nespáchania trestného činu. Je teda zrejmé, že obžalovaná sa opätovne, aj keď po dlhšom období vracia k páchaniu drogovej trestnej činnosti, od ktorej ju neodradili ani predchádzajúce nepodmienečné tresty. Navyše nie je možné konštatovať, že by trestný čin spáchala pod vplyvom závislosti od návykových látok prípadne pod vplyvom ťaživých rodinných okolností (obžalovaná mala zabezpečené bývanie, neboli na ňu odkázané výživou blízke osoby, obžalovaná dokonca podnikala, dôvodom na páchanie takejto trestnej činnosti teda nemal byť nedostatok finančných prostriedkov). Čo sa týka zdravotných dôvodov, súd nespochybňuje, že obžalovaná vzhľadom na svoj vek (60 rokov) má diagnostikované určité ochorenia, nie je z nich však možné vyvodit' tak nepriaznivý zdravotný stav a potrebu takej zdravotnej starostlivosti, ktorú nie je možné poskytnúť vo výkone trestu odňatia slobody a ani to, že by sa zdravotný stav obžalovanej vo výkone väzby prípadného trestu rapídne zhoršil.

Hoci obžalovaná A. B. bola uznaná vinnou zo spáchania obzvlášť závažného zločinu, súd obžalovanú zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, využívajúc § 48 ods. 4 Trestného zákona, nakoľko súd má so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia páchatel'a za to, že v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, bude jej náprava lepšie zaručená.

Zo zápisnice o vykonaní domovej prehliadky z 21. augusta 2023 (obec F.) vyplýva, že u obžalovanej došlo o. i. k zaisteniu mobilného telefónu zn. Xiaomi, mobilného telefónu zn. Maxcom, mobilného telefónu zn. Dogee a finančnej hotovosti vo výške 465,- Eur a 900,- Kč. Keďže ide o veci bezprostredne sa týkajúce drogovej trestnej činnosti a tieto boli použité na spáchanie trestného činu, čo vyplýva z povahy vecí, ich vlastností a účelu požitia vo vzťahu k charakteru stíhanej trestnej činnosti, súd uložil obžalovanej aj trest prepadnutia týchto vecí, nakoľko tieto súd považoval za veci určené na spáchanie trestnej činnosti, tzn. na zadovážovanie drog, resp. financie inkasované z predaja drog, s ktorými obžalovaná ďalej nakladala.

Čo sa týka vecí ako digitálna váha striebornej farby zn. HOME a digitálna váha striebornej farby značky Elektríc pocket scale nájdené u obžalovanej, hoci tieto veci boli použité na spáchanie trestného činu a patria obžalovanej, ako to vyžaduje ustanovenie § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, nie sú vecou, ktorej odňatie by vzhľadom na ich zanedbateľnú, či nulovú finančnú a emocionálnu hodnotu smerovalo k splneniu účelu trestu. Sú to veci bezcenné, a preto bude potrebné o nich rozhodnúť iným spôsobom predpokladaným Trestným poriadkom. Ak by sa ukladali tresty prepadnutia obdobných vecí páchatelom trestných činov, bolo by následne potrebné postupovať podľa právnych predpisov týkajúcich sa správy majetku štátu aj pri takýchto veciach, čo sa prieči účelu trestu prepadnutia vecí zo všeobecného hľadiska. Z uvedeného dôvodu súd neuložil trest prepadnutia vyššie uvedených vecí.

Obžalovanej A. B. súd obligatórne ukladal ochranný dohľad podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko ju súd odsudzoval za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody a tento ochranný dohľad súd uložil vo výmere 1 rok.

Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Odvolanie má odkladný účinok. V písomne podanom odvolaní je potrebné uviesť voči ktorým výrokom rozsudku odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.